

P O R T R E T Y I M I O N

W serii ukazały się:

01 Anna

02 Piotr

03

J a n G r z e n i a

MAŁGORZATA

WYDAWNICTWO
nomen omen
KATOWICE 2011

[Kup książkę](#)

Typografia
Jan Grzenia

Redakcja i korekta
Jolanta Otfinowska

Copyright © by Jan Grzenia 2011
ISBN 978-83-62187-16-4

Seria wydawnicza *Portrety Imion*
Tytuł nr 3

www.nomen-omen.pl
www.portretyimion.pl

WYDAWNICTWO
nomen omen

Egzemplarze tego e-booka mają zabezpieczenia umożliwiające identyfikację kupującego. Zabezpieczenia te nie ograniczają możliwości korzystania z zakupionych książek. Rozpowszechnianie tego e-booka jest dozwolone tylko po uzyskaniu pisemnej zgody wydawcy.

[Kup książkę](#)

Spis treści

Pochodzenie imienia	8
<i>Małgorzata</i> w Polsce	8
Sławne <i>Małgorzaty</i>	10
<i>Małgorzata</i> w chrześcijaństwie	14
<i>Małgorzata</i> w sztuce, filmie i literaturze	15
<i>Małgorzata</i> jako źródło innych nazw	22
<i>Małgorzata</i> w języku polskim	24
<i>Małgorzata</i> w innych językach	25
Imieniny <i>Małgorzaty</i>	25
Ciekawostki o <i>Małgorzacie</i>	28
Popularność imienia w Polsce	28
Popularność imienia za granicą	29
<i>Małgorzata</i> od strony tajemnej	32
Źródła ilustracji	34

Pochodzenie imienia

Małgorzata to imię żeńskie utworzone z greckiego słowa *margarites* «perła, drogi kamień» – od niego powstało greckie imię *Margarites*, które następnie zapożyczyli Rzymianie, nadając mu formę *Margarita* (łaciński wyraz *margarita* również oznacza «perła»).

Najdawniejszym źródłem tego imienia jest prawdopodobnie słowo *manjari*, które w sanskrycie oznaczało m.in. «kępę kwiatów», «pęk kwiatowy» a także «perłę». Innym wyrazem, który mógł dać początek imieniu, ale też mającym prażródło w sanskrycie, jest perskie *marvârid* lub *morvârid* oznaczające «perłę» lub „córkę światła”.

Małgorzata w Polsce

Imię *Małgorzata* przyszło do nas wraz z chrześcijaństwem. Zapisy w formie *Margareta* (wariant imienia łacińskiego) pojawiają się w polskich dokumentach w XII w. Zapisano też inne formy: *Margarita*

(pierwszy znany zapis z roku 1327), *Margereta* (1384), *Margata* (1398), *Marecheta* (1425). Z zapisów wynika, że było nadawane głównie w wyższych warstwach społeczeństwa. Imię musiało być u nas bardzo popularne już w średniowieczu, wskazują na to liczne zapisy w ówczesnych dokumentach.

Forma *Małgorzata* pojawia się w dokumentach w roku 1422, znane są też inne zapisy spolszczonej formy imienia: *Margorzeta* (1383), *Mar-*

1–2. Królowa Danii, Norwegii i Szwecji
Małgorzata I

gorzata (forma najczęściej występująca, 1393), *Margarzeta* (1394), *Margorzeta* (1397), *Margorzeta* (1397), *Margarzeta* (1400), *Mangorzata* (1410), *Małgorzata* (1422), *Margarzata* (1425), *Małgorzata* (1452).

W tej epoce zapisano także sporo zdrobnień i spieszczień imienia: *Margota* (1324), *Margara* (1386), *Macha* (1393), *Machna* (1393), *Margica* (1436), *Maszka* (1441), *Marusza* (1475), *Masza* (1487), *Maszyna* (XV). Także inne imiona znane w średniowieczu mogą być skróceniami od *Mał-*